

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 25 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα ιερών λειψάνων των Τριών Ιεραρχών, τα οποία μεταφέρθηκαν από την Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά, όπου είναι αποθησαυρισμένα.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας θα πραγματοποιηθεί στο Μητροπολιτικό Κέντρο Πολιτισμού «ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΑ» η εκδήλωση «Γιορτή των Γραμμάτων», ενόψει της εορτής των Τριών Ιεραρχών.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ἐζήτει ἰδεῖν τόν Ἰησοῦν τίς ἐστίν καί οὐκ ἠδύνατο ἀπό τοῦ ὄχλου».

Σέ ἕναν κεντρικό δρόμο τῆς Ἱεριχοῦς μᾶς μετέφερε τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα. Ἀπό ἐκεῖ περνοῦσε ὁ Χριστός. Καί ὅπως συνέβαινε συνήθως, ὅταν ὁ Χριστός διήρχετο ἀπό κάποια πόλη, ἔτσι καί στήν Ἱεριχώ συνωθεῖτο πολὺς κόσμος γιά νά τόν δεῖ. Ἄλλοι εἶχαν ἔλθει ἀπό περιέργεια, ἄλλοι ἀπό ἐνδιαφέρον, ἄλλοι γιατί ἤθελαν νά ἀκούσουν στή συνέχεια τό κήρυγμά του καί ἄλλοι γιατί ἤθελαν νά τόν παρακαλέσουν γιά κάποια θεραπεία, γιά ἕνα θαῦμα.

Ἀνάμεσά τους καί ἕνας ἀρχιτελώνης, ἕνας πλούσιος ἄνδρας πού δέν θά περίμενε κανεῖς νά τόν δεῖ νά συνωθεῖται σέ παρόμοιες λαϊκές συγκεντρώσεις. Ἕνας ἄνθρωπος πού ἴσως καί θά τίς ἀπέφευγε γιά νά μήν ἔλθει ἀντιμέτωπος μέ ἐκείνους πού ἀδικοῦσε μέ τούς ὑπερβολικούς φόρους πού ἀπαιτοῦσε, μέ ἐκείνους στούς ὁποίους γινόταν φορτικός καί δυσάρεστος ἀπαιτώντας ἅμεσα τήν καταβολή τους, παρότι δέν εἶχαν τήν οἰκονομική ἄνεση.

Ὁ ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος ἦταν ὁ ἄνθρωπος πού ἀνάμεσα στό πλῆθος προσπαθοῦσε νά δεῖ τόν Ἰησοῦ ποιός ἦταν, ἀλλά δέν μποροῦσε, γιατί ἦταν κοντός καί οἱ ἄνθρωποι πού εἶχαν συγκεντρωθεῖ τόν ἐμπόδιζαν, ἀποκρύπτοντάς του τή θέα.

«Ἐζήτει ἰδεῖν τόν Ἰησοῦν τίς ἐστίν».

Ὁ ἱερός εὐαγγελιστής μᾶς περιγράφει τά βασικά χαρακτηριστικά τοῦ Ζακχαίου, τοῦ ἀνθρώπου πού ζητᾷ νά δεῖ τόν Χριστό. Ἦταν ἀρχιτελώνης, ἦταν πλούσιος καί ἦταν ἕνας ἄνθρωπος μικρός στό ἀνάστημα. Ἕνα μόνο δέν μᾶς διευκρινίζει: γιατί ζητοῦσε νά δεῖ τόν Χριστό ἢ μάλλον γιατί ζητοῦσε νά δεῖ ποιός εἶναι ὁ Χριστός.

Δέν μᾶς τό διευκρινίζει, γιατί καί ὁ ἴδιος δέν τό γνωρίζει. Γιατί κανεῖς, ἐκτός ἀπό τόν Ἰησοῦ, πού γνωρίζει τά μύχια τῆς ψυχῆς του, τούς λογισμούς καί τίς ἐπιθυμίες κάθε ἀνθρώπου, δέν γνωρίζει ποιός εἶναι ὁ λόγος πού ἕνας ἄνθρωπος ζητᾷ νά δεῖ τόν Χριστό. Γιατί κανεῖς δέν γνωρίζει ὅτι ὁ Χριστός ἔχει τή δύναμη νά μεταβάλλει τήν πρόθεση τοῦ ἀνθρώπου εἰς σωτηρίαν, νά ἀξιοποιήσει ἀκόμη καί τήν ἀπλῆ περιέργειά του γιά νά τοῦ προσφέρει μία εὐκαιρία νά σωθεῖ.

Καί αυτό συμβαίνει μέ τόν ἀρχιτελώνη Ζακχαῖο. Ἡ διάθεσή του νά δεῖ τόν Ἰησοῦ γίνεται ἀφορμή γιά νά ἀλλάξει ἡ ζωή του μέ τή χάρη του. Ἡ ἀνθρώπινη ἴσως περιέργειά του βρίσκει ἀνάλογη ἀνταπόκριση μέ ἐκείνη τοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ Θωμᾶ, καθώς ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπευθύνει μία προσωπική πρόσκληση, τοῦ προσφέρει τήν εὐκαιρία νά τόν ἐπισκεφθεῖ στό σπίτι του, κάτι τό ὁποῖο γίνεται ἀπαρχή τῆς σωτηρίας του.

Αὐτή τήν εὐκαιρία τῆς σωτηρίας πού προσφέρει στόν ἀρχιτελώνη Ζακχαῖο εἶναι ἕτοιμος νά προσφέρει καί στόν κάθε ἄνθρωπο καί στόν καθένα ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός. Ὑπάρχει ὅμως μία προϋπόθεση, καί αὐτή δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τό νά ζητήσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τόν Χριστό.

«Ἐζήτει ἰδεῖν τόν Ἰησοῦν τίς ἐστίν», γράφει ὁ ἱερός εὐαγγελιστής γιά τόν Ζακχαῖο.

Ἀσφαλῶς θά εἶχε ἀκούσει γιά τόν Χριστό, θά ἤξερε τί ἔλεγε καί τί ἔκανε, ὅμως ἤθελε νά τόν δεῖ ποιός εἶναι, ἤθελε νά τόν συναντήσῃ ἔστω καί ἀπό μακριά, καί αὐτό προσπαθεῖ νά κάνει, συνωθούμενος ἀνάμεσα στόν ὄχλο.

Αὐτό περιμένει καί ἀπό ἐμᾶς ὁ Χριστός. Θέλει νά τόν ψάξουμε, νά τόν ἀναζητήσουμε, νά ἐνδιαφεροῦμε νά μάθουμε ποιός εἶναι. Δέν ἀρκεῖ νά ἐπαναπαυθοῦμε σέ ὅ,τι ἀκούσαμε γι' αὐτόν, στό ὅτι τόν γνωρίζουμε καί γνωρίζουμε τή διδασκαλία του.

Ὁ Χριστός διέρχεται καί σήμερα ἀνάμεσά μας. Διέρχεται ἀνάμεσα μας μέσα στήν Ἐκκλησία, τήν ὥρα τῆς θείας Λειτουργίας. Διέρχεται στίς πνευματικές εὐκαιρίες πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἐκκλησία μας. Διέρχεται κάποιες φορές καί στά πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν του τῶν ἐλαχίστων μέσα στόν κόσμο. Καί περιμένει ἀπό ἐμᾶς νά ζητήσουμε νά τόν δοῦμε γιά νά μᾶς ἀπευθύνει τήν πρόσκληση τῆς σωτηρίας.

Ἐάν ἐμεῖς δέν δείξουμε ἐνδιαφέρον, ἐάν ἐμεῖς δέν θελήσουμε νά κινηθοῦμε πρὸς τόν Χριστό, ἐάν δέν θελήσουμε νά κάνουμε μία προσπάθεια νά τόν δοῦμε ποιός εἶναι, παραμερίζοντας τά ἐμπόδια καί τίς δυσκολίες πού μπορεῖ νά ὑπάρχουν· παραμερίζοντας τίς σκέψεις καί τούς λογισμούς πού μᾶς κάνουν νά στεκόμαστε ἀδιάφοροι ἀκόμη καί τήν ὥρα πού διέρχεται ἀπό μπροστά μας μέσα στόν ναό τοῦ Θεοῦ, μέσα στή θεία Λειτουργία· παραμερίζοντας τίς δικαιολογίες πού μπορεῖ νά φέρνει στόν νοῦ μας ὁ διάβολος γιά νά κλέψει τό ἐνδιαφέρον μας καί νά ἀποσπάσει τήν προσοχή μας μέ κοσμικά πράγματα, τότε ὁ Χριστός θά διέλθει καί ἐμεῖς θά χάσουμε τήν εὐκαιρία τῆς σωτηρίας πού θά μᾶς προσέφερε.

Γι' αὐτό ἅς ἀκολουθήσουμε τό παράδειγμα τοῦ ἀρχιτελώνου Ζακχαίου καί ἅς ζητήσουμε νά δοῦμε καί νά συναντήσουμε καί ἐμεῖς τόν Ἰησοῦ, μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στά ἱερά μυστήρια, μέσα στήν προσευχή καί τή μελέτη τοῦ λόγου, μέσα στήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς μας. Καί ἐάν ἐμεῖς τόν ἀναζητοῦμε, τότε καί

Ἐκεῖνος θά βρεῖ τόν τρόπο νά μᾶς προσφέρει τήν εὐκαιρία πού ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη, γιά νά γίνει ἡ ἐπίσκεψή του στήν ψυχή μας ἡ ἀπαρχή τῆς σωτηρίας μας.

